

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 31 marca 2016 r.,
sprawy **K. Ś.**,
skazanego z art. 148 § 1 k.k.,
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Apelacyjnego,
z dnia 19 sierpnia 2015 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Z.,
z dnia 24 lutego 2015 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 24 lutego 2015 r., K. Ś. został skazany za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. na karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 19 sierpnia 2015 r., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego K. Ś., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną

karę pozbawienia wolności obniżył do 12 (dwunastu) lat, a w pozostałej części zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Z. utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł obrońca skazanego K. Ś., zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., a także art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 410 k.p.k.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o uniewinnienie K. Ś. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W pierwszej kolejności wypada przypomnieć, że zgodnie z przepisem art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Podnoszone w kasacji zarzuty muszą wskazywać na rażące naruszenie prawa, do którego doszło w postępowaniu odwoławczym, co w konsekwencji mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia sądu odwoławczego. Niedopuszczalne jest więc bezpośrednio atakowanie w kasacji orzeczenia sądu I instancji, a także kwestionowanie ustaleń faktycznych. Zarzuty podniesione w kasacji pod adresem orzeczenia sądu I instancji podlegają rozważeniu przez sąd kasacyjny tylko w takim zakresie, w jakim jest to nieodzowne dla należytego rozpoznania zarzutów stawianych orzeczeniu sądu odwoławczego. Rolą sądu kasacyjnego nie jest bowiem ponowne "dublujące" kontrolę apelacyjną – rozpoznawanie zarzutów stawianych przez skarżącego orzeczeniu sądu I instancji. Stwierdzenie ich zasadności ma znaczenie wyłącznie jako racja ewentualnego stwierdzenia zasadności i uwzględnienia zarzutu odniesionego do zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z*

dnia 10 stycznia 2008 r., II KK 270/07, LEX nr 354285; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 1996 r., III KKN 148/96, R-OSNKW 1997, poz. 12).

Powyższe uwagi natury ogólnej poczyniono z uwagi na podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty oraz argumenty przywołane na ich poparcie. Postawione zarzuty w istocie rzeczy kwestionują bowiem ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji, które następnie zostały zaaprobowane przez Sąd odwoławczy.

Odnosząc się szczegółowo do poszczególnych zarzutów wywiedzionej w niniejszej sprawie skargi kasacyjnej wskazać należy, że kwestia braku ujawnienia śladów daktyloskopijnych i biologicznych K. Ś. na zabezpieczonym w sprawie młotku była przedmiotem rozważań Sądu odwoławczego. O ile w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego przyznano rację obrońcy, że Sąd *a quo* nie odniósł się do okoliczności, iż na młotku, który został wskazany przez K. Ś. jako narzędzie zabójstwa, nie znaleziono jego śladów biologicznych i daktyloskopijnych, to jednocześnie wskazano, iż uchybienie to nie miało wpływu na treść orzeczenia pierwszoinstancyjnego. Sąd odwoławczy wskazał bowiem, że treść opinii biegłych w przedmiocie śladów daktyloskopijnych i śladów DNA dowodzi jedynie, iż na narzędziu nie zostały ujawnione ślady nadające się do identyfikacji, a nie że takich śladów nie pozostawił K. Ś. Uzupełniając powyższe trafne wywody – obecnie w odniesieniu do zarzutu kasacyjnego obrońcy skazanego – wskazać należy, że przepis art. 424 k.p.k., którego naruszenie skarżący zarzuca Sądowi odwoławczemu, odnosi się bezpośrednio do uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji, a pisemne motywy orzeczenia sądu odwoławczego muszą odpowiadać wymaganiom sformułowanym w powołanym przepisie tylko w sytuacji, gdy sąd ten dokonuje odmiennej oceny dowodów i ustaleń faktycznych, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca oraz gdy wydaje orzeczenie o charakterze reformatoryjnym. W omawianej sprawie Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w zakresie wymierzonej skazanemu kary i swoje stanowisko w tym zakresie w sposób należyty uzasadnił, a więc o obrazie art. 424 k.p.k. mowy być nie może. Z kolei zarzut naruszenia art. 4 k.p.k. nie może samodzielnie stanowić podstawy kasacji z uwagi na to, że formułuje jedynie naczelną zasadę procesu karnego, mającą charakter ogólnych dyrektyw. Przestrzeganie wyrażonej w wymienionym przepisie zasady

obiektywizmu gwarantowane jest w przepisach szczególnych i dopiero wskazanie naruszenia konkretnych przepisów szczegółowych może uzasadniać stosowny zarzut kasacyjny. Za pozbawiony podstaw należy uznać także twierdzenie obrońcy skazanego, że w sprawie doszło do obrazy art. 410 k.p.k., skoro obrońca skazanego nie wykazał, aby Sąd *ad quem* wziął za podstawę wyrokowania dowody, które nie zostały ujawnione w toku rozprawy, bądź też pominął niektóre z nich albo też zaakceptował tego rodzaju postępowanie Sądu I instancji.

Odnosząc się natomiast do drugiego z zarzutów kasacji to zauważyć należy, że podnoszona kwestia istnienia po stronie skazanego motywu zabójstwa, czy też jego fizycznej zdolności do przemieszczenia się do miejsca zabójstwa i ukrycia zwłok nie tylko stanowi powielenie zarzutu z pkt 2 lit. c apelacji, ale i zmierza do kontestowania poczynionych w sprawie okoliczności faktycznych. To zaś sprawia, że wystarczające staje się odesłanie skarżącego do s. 10 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, na której to w pełny i przekonujący sposób odniesiono się tego zarzutu apelacji.

Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. wskazać należy, że dla oceny, czy nie została naruszona zasada *in dubio pro reo* nie są miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy orzekający w sprawie sąd *meriti* rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien powziąć. Taka sytuacja nie występuje w przedmiotowej sprawie, co przesądza o bezzasadności zarzutu naruszenia art. 5 § 2 k.p.k.

Jedynym *stricto* kasacyjnym zarzutem jest właściwie zarzut naruszenia art. 457 § 3 k.p.k., przy czym obrońca powiązał go z zarzutem naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. W tym zakresie stwierdzić należy, że lektura uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego pozwala na stwierdzenie, że rozpoznanie zarzutów apelacyjnych przez Sąd odwoławczy odpowiadało wymaganiom sformułowanym w ww. przepisach. Sąd odwoławczy w sposób rzetelny przeprowadził kontrolę zaskarżonego orzeczenia Sądu I instancji, rozpoznał wszystkie zarzuty wywiedzione w apelacji obrońcy K. Ś., a na kartach pisemnych motywów wyroku

przedstawił przekonującą argumentację, z jakich powodów nie zyskały one jego aprobaty.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy uznał zarzuty skarżącego za bezzasadne w stopniu oczywistym, przy czym zwolnił skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążył Skarb Państwa.

eb